

POSTANOWIENIE

Dnia 28 czerwca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa D. K.
przeciwko T. B.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 28 czerwca 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie
z dnia 19 listopada 2015 r., sygn. akt I ACa 1161/15,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od powoda na rzecz pozwanych kwotę 3600 (trzy tysiące sześćset) złotych tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie powód wniósł skargę kasacyjną, w której jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania powołał się na oczywistą zasadność skargi oraz

na występowanie na jej tle istotnych zagadnień prawnych. Skarga nie jest oczywiście uzasadniona. W szczególności, wbrew twierdzeniom powoda, nie można uznać za oczywiście nieprawidłowe zastosowanie art. 253 k.p.c. Zgodzić się trzeba, że pozwany nie obalił dowodu z dokumentu prywatnego, bowiem w tym zakresie, zgodnie z art. 253 k.p.c., ciężar dowodu spoczywa na autorze dokumentu prywatnego. Wymaga jednak podkreślenia, że dokument prywatny, inaczej niż np. akty stanu cywilnego, nie ma szczególnej mocy dowodowej, a w konsekwencji sąd ocenia też inne dowody w sprawie i w ich świetle doszło do oddalenia pozwu. Rozstrzygnięcie takie nie dowodzi zatem ani oczywiście nieprawidłowego wyłożenia, ani zastosowania prawa. Pierwsze z istotnych zagadnień prawnych wskazanych przez powoda dotyczy rozkładu ciężaru dowodu z dokumentu prywatnego. Jak już wyjaśniono, według art. 253 k.p.c. nie budzi to wątpliwości, lecz jednocześnie nie budzi wątpliwości brak szczególnej mocy dowodowej tego środka. Jeśli w konkretnej sprawie sąd *meriti* działa inaczej, to jest to co najwyżej podstawa do formułowania zarzutu kasacyjnego, lecz już nie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania. Drugie zagadnienie dotyczy domniemania wynikającego z legitymowania się dokumentem prywatnym z art. 245 k.p.c. Oczywiście ma ono zastosowanie w postępowaniu, lecz sąd ocenia, czy *ad casum*, przez podnoszenie innych dowodów, a niekoniecznie kwestionowanie treści dokumentu prywatnego, domniemanie to nie zostanie podważone.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.